

Polityka ochrony dzieci Stowarzyszenie Tęczowy Tarnów

Preambuła

Naczelną zasadą Stowarzyszenia Tęczowy Tarnów jest działania dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel działający na rzecz stowarzyszenia traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel działający w ramach stowarzyszenia realizują powyższe cele działając w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych stowarzyszenia oraz własnych kompetencji.

Rozdział I Określenie terminów

§ 1.

1. Personelem bądź osobą członkowską personelu jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, osoba członkowska stowarzyszenia, osoba wolontariacka czy osoba wykonująca staż w ramach stowarzyszenia.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny.
4. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę bądź zagrożenie dobra dziecka w tym jego zaniedbywanie.
5. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci w stowarzyszeniu wyznaczana jest przez zarząd w drodze uchwały.
6. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2.

1. Personel stowarzyszenia posiada wiedzę i w ramach wykonywanych zadań zwraca uwagę na czynniki ryzyka oraz symptomy krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowanie czynników ryzyka personel organizacji informuje osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci. Osoba ta podejmuje działania mające na celu przekazanie opiekunom dziecka informacji o dostępnej ofercie wsparcia.
3. Personel monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

4. W trakcie rekrutowania nowego personelu, który miałby kontakt z dziećmi sprawdza się jego predyspozycje do takiej formy kontaktu. Wymaga się od osoby rekrutowanej wypisu z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz Krajowego Rejestru Karnego. W przypadku niezłożenia któregoś z dokumentu osoba nie może zostać przyjęta do Personelu.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 3.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przywierać różne formy, z wykorzystywaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.
2. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a. popełniono przestępstwo na szkodę dziecka,
 - b. doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem,
 - c. doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka
3. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez
 - a. Osoby dorosłe (personel, osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
 - b. Inne dziecko.

§4.

1. W przypadku powzięcia przez personel podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone bądź zgłoszenia takiej okoliczności personelowi, osoba ta ma obowiązek poinformowania Zarządu stowarzyszenia. Informacja powinna zostać przekazana w formie pisemnej.
2. W przypadku gdy zgłoszenie dotyczy skrzywdzenia ze strony zarządu stowarzyszenia personel informuje o zaistniałej sytuacji Radę Nadzorczą.
3. Interwencja prowadzona jest przez zarząd stowarzyszenia.
4. W przypadku zgłoszenia skrzywdzenia ze strony zarządu stowarzyszenia, organem odpowiedzialnym za przeprowadzenie interwencji jest Rada Nadzorcza.
5. Organ prowadzący interwencję może zaprosić do udziału w interwencji osobę specjalizującą się w takich sytuacjach, celem skorzystania z pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
6. Organ prowadzący interwencję w miarę możliwości informuje opiekunów dziecka o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji.
7. Po poinformowaniu opiekunów, o ile było to możliwe organ prowadzący interwencję zawiadamia o podejrzeniu krzywdzenia dziecka właściwą instytucję.
8. Dalsze postępowanie leży w kompetencjach instytucji, której złożono zawiadomienie.
9. Przebieg interwencji dokumentowany jest przez organ prowadzący interwencję.

§ 5.

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy poinformować niezwłocznie odpowiednie służby dzwoniąc na numer alarmowy **112**. Poinformowania służb dokonuje osoba, która pierwsza powzięła informację o zagrożeniu a następnie informuje o zaistniałej sytuacji odpowiedni organ. Organ dokumentuje przebieg interwencji.

§ 6.

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka odpowiedni organ przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej dziecka, w szczególności z jego opiekunami. Organ stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są dokumentowane.
2. Organ organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, których informuje o zdarzeniu oraz o możliwości skorzystanie ze specjalistycznego wsparcia.
3. W przypadku gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo właściwy organ stowarzyszenia sporządza zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji bądź prokuratury.
4. W przypadku gdy opiekunowie dziecka nie są zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia właściwy organ stowarzyszenia sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego miejscowo sądu rodzinnego.
5. W przypadku gdy z przeprowadzanych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne, rodzina jest niewydolna wychowawczo bądź rodzina stosuje przemoc wobec dziecka właściwy organ stowarzyszenia informuje właściwy miejscowo ośrodek pomocy społecznej.
6. W przypadku zgłoszenia krzywdzenia dziecka przez osobę z personelu, osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy.
7. W przypadku gdy osoba z Personelu stowarzyszenia dopuściła się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, właściwy organ stowarzyszenia bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko oraz inne osoby posiadające informację o zaistniałej sytuacji. W sytuacji, której naruszenie dobra dziecka jest znaczne, należy rozważyć rozwiązanie wszelkich stosunków prawnych z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Rozważa się wtedy również nałożenie zakazu uczestniczenia w wszelkich wydarzeniach organizowanych przez stowarzyszenie oraz zakazanie przebywania w obiektach prowadzonych przez stowarzyszenie.
8. Wszystkie osoby, które w ramach prac stowarzyszenia powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do

zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom oraz organom w ramach prowadzonej interwencji.

9. W przypadku nie wykrycia zagrożenia bezpieczeństwa zgłoszonego przez opiekunów dziecka, opiekunów tych informuje się o tym na piśmie.

§ 7.

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające w organizacji należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami, a także oddzielnie z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy przeprowadzić rozmowę z innymi osobami mogącymi mieć wiedzę na temat danego zdarzenia. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia oraz jego wpływu na zdrowie psychofizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są dokumentowane.
2. Należy podjąć działania mające na celu zmianę niepożądanego zachowania dziecka krzywdzącego. Działania te podejmowane są wspólnie z opiekunami dziecka.
3. Należy opracować plan zapewnienia bezpieczeństwa wobec dziecka krzywdzonego.
4. Należy upewnić się, że dziecko krzywdzące samo nie jest krzywdzone przez osoby dorosłe czy rówieśników.
5. W przypadku gdy dziecko krzywdzące nie bierze udziału w działaniach stowarzyszenia przebieg zdarzenia ustala się z dzieckiem krzywdzonym, jego opiekunami oraz osobami mogącymi mieć informacje na temat zaistniałej sytuacji. Rodziców dziecka krzywdzonego informuje się o możliwych formach wsparcia oraz o sposobach reakcji na zdarzenie.
6. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.
7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę prokuratury bądź policję poprzez pisemne zawiadomienie.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji personelu stowarzyszenia z dziećmi

§ 8.

1. Personel zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia czy komunikat, działanie bądź reakcja kierowana wobec dziecka jest adekwatna do sytuacji, bezpieczna, uzasadniona i sprawiedliwa wobec innych dzieci.
2. Personel zobowiązany jest zachować przejrzystość swoich działań w celu zminimalizowania błędnej interpretacji jego zachowania.
3. Personel w trakcie komunikacji z dziećmi zobowiązany jest do:

- a. Zachowania cierpliwości i szacunku wobec dziecka.
 - b. Słuchania uważnie dzieci i udzielania im odpowiedzi adekwatnych do wieku i sytuacji.
 - c. Zachowania spokoju w trakcie komunikacji z dzieckiem.
Niedopuszczalne jest upokarzanie, lekceważenie i obrażanie dziecka.
Zabranie się krzyczenia na dziecko, chyba że bezpieczeństwo dziecka tego wymaga.
 - d. Nieudostępniania informacji wrażliwych na temat dziecka osobom nieuprawnionym oraz innym dzieciom.
 - e. Brania pod uwagę oczekiwań dziecka w trakcie podejmowania decyzji dotyczących dziecka, należy również poinformować dziecko o wszelkich decyzjach podjętych względem niego.
 - f. Przebywania w miarę możliwości w zasięgu wzroku bądź słuchu innych osób z personelu stowarzyszenia, w przypadku, gdy sytuacja wymaga kontaktu sam na sam z dzieckiem poinformowania o tym inną osobę z personelu.
 - g. Niezachowywania się w obecności dzieci w sposób niestosowny.
Personel zobowiązany jest do niekorzystania z wulgarnego słownictwa, gestów i żartów, czynienia obraźliwych uwag oraz wykorzystywania wobec dziecka przewagi fizycznej lub swojej relacji władzy.
 - h. Zapewnienia dzieciom możliwości informowania o odczuwaniu dyskomfortu spowodowanego sytuacją lub używanym słownictwem.
4. Personel traktuje każde z dzieci równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religię i światopogląd.
 5. Kategoriecznie zabrania się nawiązywania z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych, seksualnych czy składania mu propozycji o nieodpowiednim charakterze.
 6. Zabrania się oferowania dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych czy nielegalnych substancji, jak również używania ich w pobliżu dziecka.
 7. Wszelkie sytuacje dotyczące zauroczenia na poziomie dziecko-personel oraz personel dziecko muszą być zgłaszane do osoby odpowiedzialnej za Politykę ochrony dzieci.
 8. Niedozwolone jest naruszanie integralności fizycznej dziecka, czy dotykanie go w sposób, który uznany może być za niestosowny.
 9. Personel zachowuje szczególną ostrożność w kontaktach z dziećmi, które doświadczyły nadużyć i krzywdzenia w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania.
 10. Każdy kontakt fizyczny z dzieckiem musi być jawny i nie może być ukrywany. Jeżeli personel zauważy sytuację ukrywania kontaktu fizycznego z dzieckiem zobowiązany jest niezwłocznie poinformować odpowiedni organ stowarzyszenia.
 11. Personel zobowiązany jest do niespotykania się z dziećmi poza zakresem wynikającym z działalności stowarzyszenia. Zabrania się w szczególności spotykania się z dzieckiem w miejscu swojego zamieszkania czy komunikowania się z nim poza kanałami służbowymi.
 12. Zabrania się nawiązywania przez personel prywatnego kontaktu z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach

społecznościowych. Wszelka komunikacja niezbędna w komunikacji z dzieckiem odbywa się poprzez kanały służbowe takie jak służbowy e-mail czy oficjalne profile mediów społecznościowych stowarzyszenia.

Rozdział V

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 9.

1. Stowarzyszenie zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
2. Stowarzyszenie, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
3. Stowarzyszenie publikuje zdjęcia/nagrania zawierające wizerunek dziecka jedynie po uprzednim uzyskaniu zgody dziecka. W przypadku dzieci poniżej 14. roku życia wymagana jest również zgoda opiekuna.
4. Personel stowarzyszenia zobowiązany jest do informowania w jakim celu utrwalany jest wizerunek dziecka oraz jak jest on przetwarzany.
5. Zabronione jest publikowanie wizerunku dziecka wraz z danymi umożliwiającymi jego identyfikację oraz informacji wrażliwych. W szczególności zabrania się udostępniania Imienia i Nazwiska dziecka.
6. Zabrania się rejestrowania wizerunku dzieci przez osoby trzecie na terenach zarządzanych przez stowarzyszenie bez uzyskania uprzedniej zgody personelu.

Rozdział VI

Monitoring stosowania Polityki

§ 10.

1. Zarząd wyznacza osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w drodze uchwały.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym odpowiedzialna jest za monitorowanie realizowania Polityki, reagowanie na naruszenia Polityki, przechowywanie i archiwizowanie dokumentacji związanej z zgłoszeniami i interwencjami oraz proponowanie zmian w Polityce.
3. Zarząd organizacji rozpatruje proponowane zmiany Polityki, ogłasza je personelowi oraz udostępnia do publicznej wiadomości nowe brzmienie polityki.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§ 11.

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Treść Polityki dostępna jest dla personelu stowarzyszenia, opiekunów jak i dzieci. Aktualną treść Polityki oraz jej przyszłe zmiany obowiązkowo

udostępnia się personelowi poprzez dostarczenie dokumentu w formie elektronicznej.